

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. In corpore deformi formosus animus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

gruè huc servit, quod narratur de tribus juvenibus, genere illustribus, qui ludos in Bacchanalibus daturi, sese in horridos Faunos efferarunt. Vestis erat linea, villis undique setisque hirsuta, arente stupa ac pice illita. In illam fortè scintilla è facula daduchi pueri inciderat, & omnes tres, flammam restinguere frustra conantes, ferali incendio involvit, lentoque igne miserabiliter torruit & assavit. Jacobus Bidermannus lib. 3. Acroam. c. 7. Hoc est agere Satyros, & suum pariter ignem & exitium in sinu, in vestibus, in gestibus, in verbis, in ludis & jocos circumferre.

III. (c) Adagiographus, Chiliade. 3. centuria 3. ex Platonis convivio, de Silenis commemorat, quod eruditionis causâ juvat hîc apponere. Alcibiades apud Platonem, Socratis encomium dicturus, eum Silenis similem facit, quod is multò alius esset propiùs intuenti, quàm summo habitu, specièque videretur. Quem si de summa, quod dici, solet, cute quis æstimasset, non emisset asse. Facies erat rusticana, taurinus aspectus; nares simæ, mucòque plenæ: Sannionem quempiam, bardum ac stupidum dixisses. Cultus neglectus, sermo simplex ac plebejus, & humilis, ut qui semper aurigas, fullones, cerdones, & fabros haberet in ore. Nam hinc ferè sumebat illas suas inductiones, quibus urgebat in disputando. Fortunæ tenuis uxor, qualem ne vilissimus quidem carbonarius ducere vellet. Videbatur ineptus ad omnia reipublicæ munia; adeò, ut quadam die nescio quid apud populum adorsus agere, cum risu sit explosus. Denique jocus ille perpetuus nonnullam habebat morionis speciem. Cùm ea tempestate ad insaniam usque fereret inter stultos profrendi Sapienriam ambitio, neque unus esset Gorgias, qui se nihil nescire jactitaret, & ardelionibus huiusmodi nusquam non referta essent omnia, solus hic homo, *unum se scire*, dictitabat, *quod nihil sciret*. Atqui si Silenum hunc explicuisses, videlicet Numen invenisses potiùs. quàm hominem; animum ingentem, sublimem, ac verè Philosophicum omnium rerum, pro quibus cæteri mortales currunt, navigant, sudant, litigant, belligerantur, contemptorem; injuriis omnibus superiorem, & in quem nullum omnino jus haberet fortuna, & usque adeò nihil timentem, ut mortem quoque nulli non formidatam contempserit; in tantum, ut cicutam eodem biberit vultu, quo vinum solet; utque jam moriens etiam in Phædonem suum (scriptum à se dialogum) locaretur; & sapiens, oraculò, imò omnium mortalium sapientissimus pronuntiaretur. Hunc talem facie vilem, pectore incomparabilem Alcibiades cum Silenis ideo contulit, quia olim Sileni statuæ sectiles fuerunt, & ita concinnatæ, ut

M m m 3

didu-

(c) *In corpore deformi formosus animus.*

diduci & explicari possent. Clausa ridiculam ac monstrosam tibicinis speciem exhibebant; aperta, subito Numen ostendebant, ut artem sculptoris gratiorem jocosus faceret error. Ita nimirum multi hominum habitu, vultuque longè minus præ se ferunt, quàm in animo clausum gestent. Quidquid in omni genere rerum præclarius est, id minùs in conspicuo est, ait Seneca. Hoc inter alios in Æsopo, sapientissimo illo fabulatore, natura ostendit; in quo sub deformi vultu pulcherrimus latebat animus, sicut lucidissimus unio sub aspera clausus concha. Præstantissimo ingenio non rarò pro domicilio corpus obtingit dissimillimum; & vicissim, formosi corporis sæpe hospes est stupidissimum ingenium.

IV. (d) Inter adagia circumfertur: *Panicus casus, Panicus metus*, nempe subitus animorum tumultus ac metus. Veteres enim existimabant, *Panem* deum, repentinos terrores & animi consternationes immittere, lymphaticis simillimas, usque adedò impotentes, ut non ratione modò, verùm & mente careant. De Panico hoc timore loquitur Salomon Prov. 28, *Fugit impius nemine persequente: justus autem quasi leo confidens, absque terrore erit.* Est enim animosa innocentia; & pavet omnis animus malè sibi conscius. Sapient. 17. *Cùm sit timida nequitia, dat testimonium condemnationis: semper enim presumit seiva, perturbata conscientia.* Improbitas ipsa sibi supplicium struit; estque sceleris in scelere supplicium. Vir sapiens & probus ad nullius pavet occursum, instar leonis. Quòd si venantium multitudini cedere cogitur, sensim, pedetentimque discedit, crebrò subsistens atque respectans. Pana formidabilem fecit miniatu vultus, & cornua in capite surgentia. Has sibi larvas fingunt timidi, malèque conscii; ad quavis pallent fulgura. Verè Poëta: *Degeneres animos timor arguit.* Virtutem fugiunt ipsam tanquam spectrum, quibus præter nomen, nihil est de ea cognitum.

V. (e) Ad genus silvestrium deorum pertinent etiam *Centauri*, Ixionis è nube filii, quam pro Junone amplexabatur, unde *nubigenæ* dicti sunt. Thessaliæ populi fuisse feruntur: qui quoniam equos domare, & ex iis pugnare primi cœperunt, factum est, ut à vicinis populis, membra partim humana, partim equina habuisse crederentur. Et quia equestres eorum turmæ procul aspicientibus, inferiùs formam equorum, superiùs manus, vultusque hominum exhibebant, duabus ex naturis confecti videbantur. Quorum semideorum & semiferorum aliquis (*Pelethronium* vocant) frenum reperit & calcaria, quibus tardiores aut celeriores equi vel retinerentur, vel impellerentur. Vide de his Symbol. 40. 75. 82.

Nomen

(d) *Panicus terror non cadit in virum sapientem.* (e) *Centaury unde?*